

NORSK REVMATIKERFORBUND

BESKYTTER: PRINSESSE MÄRTHA LOUISE

Det Kongelige Arbeids- og sosialdepartement
Postboks 8019 Dep
0030 Oslo

Arbeids- og sosialdepartementet	
Saksnr.: 200400518	Dok.nr.: 109
Arkivkode: 314	Dato: 17.03.05
Avd.: SFF	Saksbefi.:
U.off.:	

Vår ref.: KH J.nr.: 138/05 A.nr.: 403.1 Deres ref.: 200400518-/CBK

Oslo, 28.02.01

VEDR.: Høring om kommunale råd for funksjonshemmede

Det vises til brev og høringsnotat vedr.: "Lov om råd eller annen representasjonsordning i kommuner og fylkeskommuner for mennesker med funksjonsnedsettelse, m.v."

Norsk Revmatikerforbund (NRF) vil innledningsvis knytte noen kommentarer til bruk av begrepet "funksjonsnedsatt" fremfor "funksjonshemmet".

Vi er kjent med argumentasjonen for dette gjennom NOU 2001:22 "Fra bruker til borger" og registrerer at det offentlige i stadig flere sammenheng nytter begrepet i samsvar med denne.

I nevnte NOU innrømmes det at grensedragningen funksjonshemmet/funksjonsnedsatt er flytende.

NRF oppfatter "funksjonsnedsatt" som innskrenkende, særlig for kronikergruppen, og at deler av vår medlemsmasse vil kunne oppleve at de faller utenfor begrepet.

NRF ønsker på denne bakgrunn, og ut i fra at dette allerede er innarbeidet, at betegnelsen "Råd for funksjonshemmede" beholdes.

Ad. Spørsmål 1: Bør kommunene og fylkeskommunene velge om de vil ha råd eller en annen formalisert representasjon?

NRF har forståelse for den grad av valgfrihet lovforslaget legger opp til, men mener at det av lovteksten må fremgå at den primære organisasjonsformen skal være Råd for funksjonshemmede, og at andre organisasjonsformer kun unntaksvis kan aksepteres.

Ad. Spørsmål 2: Bør flere kommuner / fylkeskommuner ha felles råd eller annen ordning?

NRF ønsker ikke at loven skal åpne opp for adgangen til felles råd for flere kommuner/fylkeskommuner.

Felles råd kan gi uklare linjer og forståelse av hvem rådsmedlemmene skal forholde seg til. Videre kan forholdene i en kommune ofte være svært forskjellig fra en annen. Det som kan være gode løsninger et sted, er ofte uaktuelt andre steder.

Med representasjon både fra politisk-, administrativ- og brukernivå, som nåværende forskrifter legger opp til, kan interkommunale rådsordninger komme i fare for å bli både store og tungdrevne. I motsatt fall kan bredden i representasjonen lide under hensynet til rådets størrelse.

Funksjonshemmedes organisasjoner er ikke alltid bredt representert i mindre kommuner. Dette bør ikke være et argument for interkommunale råd, da organisasjonenes fylkesledd gjennom sine medlemslister og kjennskap til enkeltmedlemmet, kan fremme forslag på kandidater med bosted i kommunen.

Ad. Spørsmål 3: Bør kommunene / fylkeskommunene kunne ha felles ordning for eldre og mennesker med funksjonsnedsettelse?

NRF går i mot forslaget. Selv om funksjonshemmede og eldre kan ha en del felles saker, er utgangspunktet svært forskjellig.

Råd for funksjonshemmede skal forholde seg til mennesker i alle livets faser, og har et langt bredere ansvars- og virkeområde.

Interesseområdene mellom funksjonshemmede og eldre kan ofte være motstridende.

Det kan være naturlig å legge til rette for samarbeid om sekretariatsordning og ved orientering om saker som skal behandles i begge organ.

Generelt.

NRF ønsker lovfestingen av Råd for funksjonshemmede velkommen. Loven alene sikrer imidlertid ikke reell brukermedvirkning, dersom ikke lovteksten eller medfølgende forskrifter gir klare føringer som sikrer Rådenes delaktighet i en behandlingsskjede.

Det må fremkomme tydelige krav til sekretariatsfunksjon og forankring av denne til rådmannskontoret. Dette vil understreke at Rådet deltar i forhold til flere sider ved den kommunale virksomheten, og ikke har avgrensede oppgaver til helse- og sosialsaker, som synes å være oppfatningen i en del kommuner.

En analyse av Råd for funksjonshemmede i Oppland, foretatt av NRF i samarbeid med Høyskolen i Oppland 1999, viste tydelig at rådets plassering i den kommunale virksomheten hadde innvirkning på hvorvidt et råd fungerte eller ei. Råd plassert direkte under rådmannen bidro til større politisk sentralitet og større bredde i type saker til behandling.

Nåværende retningslinjer refererer til 5 hovedgrupperinger når det gjelder oppnevning. Grupperingene bunner i tradisjonell tenkning og ikke i dagens faktiske situasjon.

NRFs medlemsmasse – revmatikere og andre med muskel/skjelettlidelser – er løpende avhengige av et bredt spekter kommunale tjenester for å beholde sin funksjonsevne og mulig deltakelse i samfunnslivet.

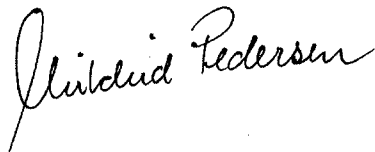
Gruppen er beregnet å koste samfunnet mellom 37 og 44 milliarder kroner årlig. 46% av sykefraværet og 33% av uførepensjon skyldes disse lidelser.

Økt kunnskap om årsakene til revmatiske sykdommer/muskel- og skjelettlidelser, kunnskap om forebygging og behandling, vil kunne få store følger både for pasienter, helsepolitikk og samfunnsøkonomi.

Sammensetning av Rådene ut fra Forskriftens pkt. 4, vil i liten grad synliggjøre bredden av behov for kommunale tjenester og tilrettelegging denne store pasientgruppe representerer

NRF ber derfor departementet gå bort fra inndelingen i hovedgrupper og foreslår endringer i retningslinjene i samsvar med dette.

Med vennlig hilsen
NORSK REVMATIKERFORBUND

Mildrid Pedersen
1. nestleder

Karin Honne
Helse- og sosialfagl.kons